

— Хайде да ви е честито! — каза селянинътъ като спрѣ. Тукъ бѣха Захария, Севастица, Галунка, слугитѣ.

— Какво честито?

— Какъ какво честито. Че нали оженихме тая сутринъ Велика и Василена. — И като мислѣше, че се чудятъ, че сватбата е станала тъй набързо, той добави: — Книжката имъ бѣха готови, повикаха попа — и туй-то.

Захария хвана Севастица подъ ржка и двамата тръгнаха къмъ господарската кжца.